

lamok határain túl, szinte teljesen ismeretlenek; a kollegiális régi hagyományokra tekintő külföldi közületekkel való érintkezés eddig még csak nem is tervezetett. Célszerűnek mutatkozott ezért, hogy először talán az elméleti együttműködés terén szerveztessék meg a külföldi testvérintézményekkel való közös működés már csak azért is, hogy ennek kezdő eredményeképpen az Országos Ügyvédszövetség a nagyvilág számottevő testvérintézményeinek kiadványait kézhez vehesse. De elengedhetetlenül szükségesnek mutatkozik az is, hogy a magyar ügyvédség, amely elvégre első-sorban tartja kezét hazánk forgalmi élete, de lege ferenda jogi kívánalmain, szót kérhessen a nemzetközi élet jogalkotó tevékenységében, így a *Nemzetközi Kereskedelmi Kamarában*, az *International Law Associationban* és a *Coopération Intellectuelle*-ben.

A vidéki ügyvédi társadalomnak a fővárossal való szorosabb egybekapcsolása a most említett célok megvalósítása során szintén jelentékeny kidolgozott munkatervet igénylő imminens feladatul jelentkezik.

A magyar ügyvéd nem hord talárt, amely már a külsőségek cerimóniájával is megkülönböztetné és tekintélyt adna hivatásának, tisztelgetet és megbecsülést parancsolván nehéz munkája számára. Reméljük, hogy a Szövetség céltudatos törekvéssel egy nagyobb diszt adó talárt fog adni a magyar ügyvédre: a hivatásbeli önértzet, komoly munka és a szilárd erkölcsi tartalom láthatatlan, de megbecsülést parancsoló talárját, amely azzá tesz bennünket, amivé évszázados hagyományaink is predestináltak: — *la noblesse de la robe* — *a talár nemesi rendjévé*.

Dr. Király Ferenc.

Az ügyvédség szerepe a döntvényhozásban.*) A kir. Kuriának jogegységi s teljesülési határozatai az 1912. évi LIV. t.-c. ama intézkedése által, hogy bíróságaink azokat követni kötelesek, még nem vesztették el a jogirodalom és elmélet által felismert kútfői jellegüket. Ezek a határozatok továbbra is az élő magyar szokásjognak legtekintélyesebb és leghitelesebb megjelenési formái maradtak.

Közjogunknak viszont immár közhellyé vált tétele, hogy a szokásjogot a nemzet alkotja, annak jogi meggyőződése — *tacitus consensus populi* — a szokásjog végső forrása.

Amde — merjük állítani — a nemzet jogi meggyőződésének nincs alaposabb és közvetlenebb ismerője, mint az ügyvédség. Nemcsak azért, mert az igazságügyi gépezet kereteinek mi vagyunk az első indítói és előterjesztéseinek céltudatos megszövegezésével egyben irányítói is, hanem mert az ügyvédi irodákban pereg le az ország jogéletének jelentékeny része. A jogügyletek a mi közbenjárásunkkal köttetnek, a jogcselek-

*) Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztályülése f. é. június 3-án megtartott választmányi ülésén elhatározta, hogy a cikkben foglalt indítványt legközelebb beható megvitatás tárgyává teszi. *A szerk.*

vények és jog-nyilatkozatok általunk eszközöltetnek. Állandó és szoros összeköttetésben vagyunk a mindennapi élettel.

Az az ügyvéd, aki pályáját nem mesterségnek, hanem hivatásnak tekinti, szenzációs tapasztalatokat szerezhet. Láthatja: miként nővi ki az élet a törvények kereteit és mily elementáris erővel követeli — néha szinte magától az ügyvédtől — a jogszabályok módosítását. Az ilyen ügyvéd az alapos orvoshoz hasonlóan állandóan figyeli az ország jogéletének szívdobbanásait és elmondhatja Madách Keplerjével, hogy ő már hallja a jövő dalát.

Azonban nem merül ki szerepünk a jogi meggyőződés keletkezésének passzív megfigyelésében. Határozott és döntő a befolyásunk magának a szokásjognak kialakulására. Magánjogunk legnagyobb mestere állapította meg a bíróságok előtt végzett ügyvédi munka szokásjog-alkotó erejét. Grosschmid a Döntvény mint magánjogi kútfő c. előadásában azt tanítja: „Azoknak a jogi álláspontoknak és a tárgyilagos jogunk világot oly nagy mértékben emelő és diszitő érveléseknek, amelyekkel döntvényeink indokolásában találkozunk: igen jelentékeny része voltaképpen a perbeli ügyvédek allegátaiból származik. S ennyiben voltaképpen azoknak szellemi terméke. Az ilyen perbeszédekben van tulajdonképpen letéve a jogélet termőtalajának a leggazdagabb kincsháza.“ (Jogszabálytan 832. oldal.)

Nos, ilyen kitünő bizonyítvánnyal a kezünkben talán szerénytelenség nélkül kérhetjük, hogy a kir. Kuria a jogegységi tanács, valamint a teljes ülés elé terjesztett kérdésekben hallgassa meg döntése előtt a magyar ügyvédség egyetemét, mely aztán megfelelő szervei útján mondaná el jogi véleményeit.

Az ügyvédi kar véleménynyilvánítási joga igazságszolgáltatásunknak csak hasznára és előnyére válnék.

Megvalósulna a döntvény-hozásban is az „audiatur et altera pars“ elve. A kir. Kuriának u. i. Ppé. 74. §-a értelmében a koronaügyészt minden egyes esetben meg kell hallgatnia, tehát amíg például a bűnügyekben a vád legfőbb hatóságának szava állandóan meghallgatásra talál, addig a védelemé sohasem.

Ez az intézmény magas nivóju elméleti munkálatokra serkentené karunkat, emelné az ügyvédség tekintélyét, megerősítené jogászai öntudatát, de a kir. Kuria döntvényei is nagyobb megnyugvással fogadtatnának és így kútfői erejük meghatványozódna.

Ifj. dr. Nagy Dezső.

Az Országos Ügyvédszövetség nemzetközi bizottsága a nyár folyamán élénk tevékenységet fejtett ki a Szövetségnek a külföldi érdekképviseleti mozgalmakba és a nemzetközi jogalkotó és jogegységesítő törekvésekbe való bekapcsolása körül. A francia *Association des Avocats* és a belga *Fédération des Avocats* közös bizottsága azzal a kéressel fordult Szövetségünkhöz, hogy a Nemzetek Szövetségének égisze alatt létesítendő *Nemzetközi Ügyvédunió* előkészítő munkálataiban vegyen részt. A Szövetség önálló tagként nyert beválasztást az *International Law Association*-ba, amelynek augusztus havában Bécsben tartott kongresszusán a hivatalos kiküldötteken: *Nyulási János* dr. elnökön és *Király*